ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ ΙΗ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7662
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Σελήνη 9 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.41' Δύσις 5.3'.
Μαξίμου ὁμολογητοῦ

Ο ΔΙΚΤΑΤΟΡ ΣΤΑΛΙΝ ΣΡΤΕΦΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

ΚΑΙ ΝΕΑ ΔΙΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ

ΜΟΣΧΑ. Ἀνακοινωθὲν τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως, δοθὲν πρὸς δημοσίευσιν χθὲς εἰς τὸν τύπον, ἀναγγέλλει ὅτι ἐπεραστώθησαν αἱ ἀνακρίσεις κατὰ τῶν γνωστῶν Κάρλ Ράντεκ, πέως ἡγετῶν Κάρλ Ράντεκ, δημοσιογράφου, Σοκολνίκωφ πρώην πρεσβευτοῦ τῶν Σοβιὲτ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, Πιατακὼφ πρώην διοικητοῦ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης καὶ ὑφυπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας, ὡς καὶ ἄλλων σημαινόντων προσώπων, κατηγορουμένων δι' ὀργάνωσιν συνωμοτικῶν ὁμάδων στρεφομέκατὰ τῆς ζωῆς τῶν ἀρχηγῶν τοῦ σοβιετικοῦ κράτους καὶ ἐργαζομένων διὰ τὸν διαμελισμὸν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Τὸ ἀνακοινωθὲν προσθέτει ὅτι ἡ δίκη τῶν κατηγορουμένων θὰ διεξαχθῇ τὴν 23ην τρέχοντος ἐνώπιον ἐκτάκτου στρατοδικείου.

Τὰ ὑπὸ κατηγορίαν πρόσωπα ἀπετέλλουν τὸ λεγόμενον «παράλληλον κέντρον», ἤτοι ἀντιπολιτευτικὴν ὀργάνωσιν δεξιᾶς κατευθύνσεως ἐργαζομένη ταὐτοχρόνως καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν Τροτσκικὴν ὀργάνωσιν, τὴν λεγομένην «ἀριστερά». Ἡ ἐνοχὴ των εἶχεν ἤδη καταδειχθῆ κατὰ τὴν μεγάλην δίκην Ζηνόβιεφ-Καμένεφ, τὸ δὲ μεσολαβήσαν ἑκτοτε χρονικὸν διάστημα κατηναλώθη, ὡς φαίνεται, εἰς ἀνατρεπτικὰς ἐνεργείας ἀποβλεπούσας εἰς τὴν ἀποσαθρίσιν τῆς εὐθύνης των.

Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τῆς νέας αὐτῆς ὁμάδος τῶν ἀντιπολιτευτικῶν ἡγετῶν τὸ «παραλλήλον κέντρον» ἀποσαφηνίζεται περισσότερον ἡ κεντρικὴ κατεύθυνσις τοῦ κόμματος, στρεφομένου ἤδη κατὰ τῶν δεξιῶν στοιχείων τοῦ κόμματος.

ΜΟΣΧΑ. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀγγέλλει ὅτι ἐπερατώθη ἡ ἀνάκρισις διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς συνωμοσίας κατὰ τοῦ Στάλιν καὶ κατὰ τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος. Διὰ τοῦ ἐκδοθέντος βουλεύματος παραπέμφονται εἰς δίκην οἱ Κάρλ Ράντεκ, Σοκολνίκωφ καὶ πολλὰ ἄλλα τέως ἐξέχοντα μέλη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι συνώμοσαν μετὰ τῶν τροτσκιῶν καὶ δεξιοφρόνων κατασκοπείαν διὰ λογαριασμὸν ξένων Κρατῶν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐξάρθρωσιν τῆς Ρωσσίας καὶ τὴν διὰ τῶν ὁπλῶν ἐπαναφορὰν τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος.

Οἱ κατηγορούμενοι θὰ διεκασθοῦν εἰς τὸ στρατοδικεῖον τὴν 23ην Ἰανουαρίου.

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΩΘΗΣΕΩΣ

Συμφώνως πρὸς ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς μονίμου ἐπιτροπῆς προωθήσεως τῶν ζητημάτων Πατρῶν καὶ κατόπιν μακρᾶς μελέτης τῶν διαφόρων ζωτικῶν ζητημάτων τῆς πόλεώς μας, μετέβη εἰς Ἀθήνας ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. Σπ. Ματαράγκα, Κ. Σταυριανοῦ, Γ. Χαραλαμπόπουλου καὶ Δ. Ζούρα ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα καὶ ἐπιδοῦσα τὰ συνταχθέντα σχετικὰ ὑπομνήματα.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τοῦ πολιτικοῦ γραφείου κ. Μπουρμπούλην ἐπέδωκεν τὰ ὑπομνήματα ἀναπτύξασα καὶ προφορικῶς τὰ δι' αὐτῶν ἀιγόμενα ζητήματα καὶ ἰδιαιτέρας τά ζητήματα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Σανατορίου, τῆς κατασκευῆς τοῦ νέου σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς καθειρώσεως ὑπὸ τὴν σκαφὴν τῆς ἀκροπόλεως τῆς γραμμῆς Πατρῶν — Κατακώλου. Ἰδιαιτέρως διὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ζήτημα ἡ ἐπιτροπὴ ἐτόνισεν ὅτι κάκιστα ἡ γραμμὴ Πατρῶν—Κατακώλου θεωρεῖται ὡς ἀγονος καθόσον αὕτη πρόκειται σημαντικὰς νὰ ἐξυπηρετῇ τὸ ἐμπόριον τῶν Πατρῶν, εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὡς ἀγονος παρεκάλεσεν ὅπως τὸ Κράτος ἔλθῃ ἀρωγὸν εἰς τὰς ἀτομοπλοϊκὰς ἑταιρείας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἄκρως ἐξυπηρετικῆς ταύτης γραμμῆς ὡς συμβαίνει καὶ μὲ τὰς λοιπὰς ἀγόνους ἀτμοπλοϊκὰς γραμμάς.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Σχετικῶς μὲ τὴν ἐσχάτως ἀναφυεῖσαν διάστασιν τῶν ἐγγητόρων τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων τοῦ Κέντρου συνελέγη τὴς ὁπῆας εἰς ἀντίφρασιν τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν καὶ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας ἐδημιουργήθησαν ἡ Ὁμοσπονδία Βιοτεχνῶν καὶ ἡ Ἀνωτάτη Ὁμοσπονδία, ἡ Ὁλομέλεια τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ὁμοσπονδίας Πατρῶν ἀπεφάσισε καὶ ἐξουσιοδότησε ἐν λευκῷ τὴν διοίκησιν αὐτῆς ὅπως ἀναλάβῃ πρωτοβουλίαν καὶ ἐπέμβῃ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἑνότητος τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως τοῦ Κέντρου.

Κατόπιν αὐτοῦ ἡ διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας γνωρίσασα τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχιακὰς ὁμοσπονδίας καὶ ἐξουσιοδοτηθεῖσα καὶ παρ' αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὅπου ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ὁμοσπονδιῶν Ναυπάκτου καὶ Ναυπλίου συνεκρότησε ἐπιτροπὴν διωτικῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ εἰς ἀλλεπάλληλους συναντήσεις της μετὰ τῶν ἡγητόρων τῶν διασταμένων μερῶν κατόρθωσαν νὰ φέρῃ τοὐτους εἰς ἐπαφὴν ἐν κοινῇ συσκέψει καθ' ἣν κατ' ἀρχὴν ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πίστεως τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ταχθῇ ἐξωφγὴν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν δύο μερῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν πλήρους συμφωνίας καὶ ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων αὐτῶν.

Κατόπιν αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ διαιτησίας ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Σπ. Ματαράγκα, Κ. Σταυριανοῦ, Γ. Δημοπούλου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ὁμοσπονδιῶν Ναυπάκτου καὶ Ναυπλίου κ. κ. Πεντζ καὶ Κετάλη τελεῖ ἐν ἀναμονῇ μετὰ δὸ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ταχθείσης 15θημέρου προθεσμίας εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελε ἐπιτευχθῇ πλήρης ἀποκατάστασις τῶν σχέσεων τῶν δύο μερίδων, θὰ ἐκδώσῃ διάγγελμα καταγγέλλουσα εἰς ὁλόκληρον τὸν ἐπαγγελματικὸν καὶ βιοτεχνικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος τοὺς αἰτίους τοῦ διχασμοῦ τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως.

ΧΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΣ ΠΕΙΝΗΣ...

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ ἔλλειψις σίτου, ἡ ὁποία ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου καὶ τὴν συσσώρευσιν τεραστίων κερδῶν ἐκ μέρους τῶν κερδοκόπων τοῦ Σικάγου, τοῦ Λίβερπουλ καὶ τῶν ἄλλων διεθνῶν σιταγορῶν, ἀρχίζει νὰ προκαλῇ ζωηροτάτας ἀνησυχίας εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου. Εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην, αἱ κυβερνήσεις ἠρχισαν νὰ ἐπιβάλουν, διὰ νόμων αὐστηρὰς οἰκονομίας. Εἰς τὴν Γερμανίαν ὁ ἄρτος, ἀπὸ τῆς ἡς τρέχοντος, διανέμεται μὲ δελτία. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἡ ἐπάρκεια τοῦ σίτου εἶνε ἀβεβαία. Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου, παρουσιάζεται κίνδυνος πείνης κατὰ τὸ 1937, ἐὰν ἡ ἐηρασία, ἡ ὁποία ἔπληξε πολλὰς ἐκ τῶν σιτοπαραγωγῶν χωρῶν κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη, συνεχισθῇ καὶ ἐφέτος. "Ἑνας ἀπὸ τοὺς καλλίτερον πληροφορημένους παράγοντας τῆς διεθνοῦς σιταγορᾶς, γνωστὸς εἰς ὅλα τὰ μεγάλα κέντρα, ἐδήλωσεν εἰς τὸ «Σάνταιη Ντιισπὲτς» τὰ ἑξῆς: «Ἡ σημερινὴ κατάστασις εἶνε κρίσιμος καὶ αἱ συνέπειαί της ἠμποροῦν νὰ ἀποβοῦν ἐπικίνδυνοι, ἐὰν ἡ ἐσοδεία τοῦ 1937 τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου συναντήσῃ δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας».

Ἐπὶ πέντε ἔτη τόσον τεράστιαι ποσότητες σίτου εἶχον ἐναποθηκευθῆ εἰς τὰς ἀποθήκας των σιτοπαραγωγῶν χωρῶν, ὥστε αἱ κυβερνήσεις εἶχον προσαθήσει νὰ περιορίσουν τὴν σιτοπαραγωγὴν καὶ εἶχον ληφθῆ εἰδικὰ μέτρα, διὰ ν' ἀποσοβηθῇ ἡ χρεωκοπία τῶν σιτοπαραγωγῶν οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πωλήσουν τὸ προϊόν των. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ὅμως, αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι ὑπῆρξαν τόσον δυσχερεῖς εἰς τὰς σιτοπαραγωγοὺς περιφερείας τοῦ Καναδᾶ, τῆς Ἀργεντινῆς, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Αὐστραλίας, ὥστε ἡ ἐσοδεία νὰ εἶναι πολὺ κατωτέρα τῆς κανονικῆς. Τὸ μέλλον εἶναι πλῆρες ἀνησυχιῶν. Αἱ μεγάλαι σιτοπαραγωγοὶ χῶραι, προβλέπουσαι σπάνιν σίτου κατὰ τὸ 1937 καὶ πιθανὸς σιτοδεῖαν, ἐφρόντισαν νὰ σπαρῶν, κατὰ τὸν χειμῶνα μὲ σῖτον μεγαλειτεραι ἐκτάσεις. Ἡ Ἀμερικὴ μόνη ἔσπειρε μὲ σῖτον 57.200.000 ἑκτάρια κατὰ τὸν χειμῶνα. Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ἡ σπάρκεια θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐφέτος μόνον ἐὰν γίνουν ἐπαρκεῖς οἰκονομίαι καὶ ὁ Καναδᾶς δὲν θέλῃ νὰ κρατήσῃ τὰ συνήθη μεγάλα ἀποθέματα σίτου. Τὴν ἀγωνίαν ἐπιτείνει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ συγκομιδὴ τοῦ σίτου εἰς τὴν Ἀργεντινὴν καὶ τὴν Αὐστραλίαν —δύο ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας σιτοπαραγωγοὺς χώρας τοῦ κόσμου— ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἴχεν ἤδη ἀρχίσει καὶ νὰ εἶχε προχωρήσει, καθυστερεῖ λόγῳ συνεχῶν βροχῶν καὶ καταιγίδων. Οὕτως, ὁ σῖτος σατίζει, ὑπάρχει δὲ κίνδυνος νὰ καταστραφοῦν ὁλοσχερῶς μεγάλαι ποσότητες.

Ἡ Ἀγγλία εἶνε ἡ χώρα ἡ ὁποία εἰσάγει τὸν περισσότερον σίτον. Κατὰ τὸ 1937 χρειάζεται 224.000.000 μποῦσσελ σίτου, ἔχει δὲ ἀγοράσει μόνον μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου. Τὸν Σεπτέμβριον ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἦτο κατὰ μέσον ὅρον 4 σελλίνια καὶ 2 πέννας τὸ μποῦσσελ. Τώρα εἶνε 5.6 καὶ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ προϊδῇ τὴν περαιτέρω ἀνατίμησιν. Οἱ Ἀμερικανοί, προβλέποντες τὴν ἔλλειψιν τοῦ σίτου, ἀγοράζουν ἀπὸ τοῦτο μεγάλας ποσότητας. Οἱ ὀπλαλλοῖοι, οἱ ἐργάται, οἱ ἐπαγγελματίαι ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, εἰς τὸ Σικάγον καὶ εἰς ὅλλας πόλεις, ἔχουν ἀγοράσει ποσότητας σίτου, ὡς νὰ πρόκειται νὰ παίξουν εἰς τὸ χρηματιστήριον. Πολλοὶ μάλιστα διέθεσαν ὅσα χρήματα εἶχον εἰς πράξις ἐπὶ τοῦ σίτου καὶ ἐκέρδισαν σημαντικὰ ποσά. Πολλαὶ περιουσίαι ἐδημιουργήθησαν ἤδη διὰ τῆς κερδοσκοπίας ἐπὶ τοῦ σίτου.

"Ενας παράγων εἶς τὸ δρᾶμα αὐτὸ τοῦ σίτου εἶνε καὶ ἡ Ἰταλία. Ἔως πρὸ τινος ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπέκρυπτεν, ὅτι εἶχεν ἄλλε μὲν σίτου καὶ ὅτι τὸ ἐλλειμμὰ τῆς ἀνήρχετο εἰς 65.000.000 μποῦσελ. Αἴφνης ἠρχισε νὰ προμηθεύεται καὶ πρὶν γίνῃ ἀντιληπτὴ ἡ πρόθεσίς της, εἶχε κατορθώσῃ νὰ ἀγοράσῃ 40.000.000 μποῦσελ εἰς τιμὴν σχετικῶς μικράν, ἐφ' ὅσον-δὲν εἶχεν ἀρχίσῃ ἀκόμη ὁ πυρετὸς τῆς ἀνατιμήσεως. Ἐ-

ΓΚΕΣΤΑΠΟ

ΚΑΤΑ ΠΟΙΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΦΥΡΕΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Περὶ οὐδεμιᾶς «προσπαθείας» ἐπικινδύνου διὰ τὸ ὀργανόσεως (θεσμοῦ) τοῦ τρίτου Ράϊχ ἐγράφησαν εἰς τὰ ἐξωτερικὸν τὸσον πολλὰ, ὅσα περὶ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας τῆς καλουμένης Γκεστάπο. Ἤδη ὁ φόβος τούτου τοῦ θεσμοῦ ὑπομιμήσκει περιστασιάδες ἱστορίας, ἡ δὲ φιλολογία τῶν μεταναστῶν, λίαν ἐγκώδης ὀδσα, ἠγολκήθη διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς, κυρίως μὲ τοῦτο τὸ θέμα: «εἰς χείρας τῆς Γκεστάπο». Ἀφ' ὅτου ὁ φὸν Μπέρχ εἰς τὸ ἔργον του περὶ γερμανικοῦ ἀσυνομικοῦ δικαίου (Γοιέγγρ 1798) ἔγραφε: «Ἡ ἀστυνομία εἶναι ὑπογραμμένη νὰ ἐμποδίζῃ κατὰ τὸ δυνατὸν, πάσαν διαταραχὴν τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ἀσφαλείας», ἐπῆλθον μεταδολαί τινες εἰς ζητήματα ταύτης. Σήμερον μία ἀστυνομία κάμνουσα χρῆσιν τῆς ἐπφυλλάξεως «κατὰ τὸ δυνατὸν» δὲν θὰ ἐτύγχανε ἐθνοωσιώδους ἐπδοκιμασίας. Παντοῦ ὑπῆρχε καὶ σήμερον ὑφίσταται ἐκτὸς τῆς ἐπισήμου πολιτικῆς ἀστυνομίας καὶ ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία μυστικῆς ἀστυνομίας.

Αὐταὶ αἱ μὴ ἐπίσημοι ἀστυνομικαὶ ὀργανόσεις ἐρτάζονται σχεδὸν παντοῦ ὑπὸ τὴν πέπλον τοῦ μυστηρίου καὶ ἀπορεύγουν κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ δηλώσουν δημοσίᾳ τὰ ἀποκοπεστὰ ἢ ὀργάνωσις τοῦτο.

"Ηδη εἰς τὸν νόμον τῆς 10 Φεβρουαρίου 1936 περὶ μυστικῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας, ὁρίσθη ὁ ἀκόλουθος σκοπὸς, ὡς ἐπιδιωκόμενος ὑπὸ τοῦτου τοῦ θεσμοῦ:

«Σκοπὸς τῆς πολιτικῆς μυστικῆς ἀστυνομίας εἶνε ἡ κηθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν ἀνακάλυψις καὶ καταπολέμησις προσπαθειῶν συνεπαγομένων κινδύνους διὰ τὴν ὑπόσασιν τοῦ κράτους, ἡ συλλογὴ καὶ χρησιμοποίησις τῶν πορισμάτων τῶν ἐνεργειῶν τούτων, περιτέρω ἀφεῖλει αὕτη νὰ τηρῇ τὴν κυβέρνησι καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχὰς ἐνημέρους διαφόρων σπουδαίων διαπιστώσεων καὶ νὰ παρέχῃ συμβουλάς.»

Ἀφοῦ ἀνωτέρω περιεγράψαμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ πεδίον τῆς δράσεως τῆς Γκεστάπο, συνάμεθα νὰ ἴδωμεν πλήρη καὶ λεπτομερῆ εἰκόνα περὶ τῶν μέσων καὶ τῶν νομικῶν βάσεων ταύτης, εἰς ἓν ἔργον, τὸ ὁποῖον συγγραφεὺς τυγχάνει ὁ Κυβερνητικὸς Διευθυντὴς τῆς μυστικῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας Δρ Βέρνερ Μπέστ, ἄνθρ θεωρούμενος εἰς ἄκρον ἀρμόδιος. Ὁ Δρ Μπέστ δημοσιεύει τὰς λίαν ἐν διαφορούσας ἀνακοινώσεις εἰς ἓν ἔργον, ὅπερ ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Ράϊχ κ. Δρ Φράνκ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἔργῳ διαπραγματεύεται ζητήματα τοῦ Γερμανικοῦ διοικητικοῦ δικαίου. Ὁ Δρ Μπέστ ὁρίζει εἰς τὰ ἔγκειται ἡ ἔννοια τῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας ἐν τῇ Ἐθνικοσοσιαλιστικῇ Γερμανίᾳ. Λέγει ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος παριστᾷ τὸ μαχητικὸν μέσον καὶ τὸ μέσον πρόσταξιας τῶν ἡγετῶν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, πρὸς ἐξεύρεσιν καὶ ἐπιχρύσνησιν ἅπασῶν τῶν ἐπικινδύνων εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους καὶ εἰς τὴν ἑνότητα καὶ ὑγείαν τοῦ λαοῦ τάσεων καὶ πράξεων καὶ πρὸς καταπολέμησιν καὶ ἐξαφάνισιν ἅπασῶν τοῦτων δυνάμεων, αἵτινες εἶναι φορεῖς τοῦτων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ πεδίον δράσεως τῆς Γκεστάπο, εἶναι σχεδὸν γενικὸν καὶ ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς εἶναι ἄνευ ὁρίων. Τοῦτο καθίσταται καταφανὲς ἐν τῇ δηλώσει τοῦ Δρ Μπέστ ὅτι τελικὸς σκοπὸς ἅπων τῶν πρὸς ἀναχεῖαν τοῦ κράτους ἐνεργουσῶν δυνάμεων εἶναι «ἡ πλήρης μυηποποίησις τῆς πρὸσοχῆς ἅπασῶν τοῦ λαοῦ, ἀναναῖον πασῶν τῶν προσπαθειῶν, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποδοῦν ἐπικίνδυνοι εἰς τὸ κράτος.

Κατὰ πρῶτον διαπιστοῦται, ὅτι δὲν εἶναι ἔργον τῆς Γκεστάπο νὰ ἐπιμελαίνῃ, ὅσαν πρόκειται περὶ «καταστάσεων» αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ θεωρηθοῦν ἐπικίνδυνοι εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους, πρέπει πολλῷ μᾶλλον νὰ πρόκειται περὶ προσπαθειῶν, δηλαδὴ ἁπτῶν πράξεων.

Ἡ πολιτικὴ ἀστυνομία ἐφιστᾷ μὲν τὴν πρὸσοχὴν ἐπὶ τῶν ἀναφερθεισῶν καταστάσεων, τὴν ἐπικινδύνων εἰς τὸ κράτος, δὲν εἶναι ὅμως ἔργον της νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακόν. Ἡ Γκεστάπο ἀρνεῖται νὰ ἀσκῇ εἴδος ἐλέγχου ἢ διορθώσεως τῶν ἄλλων κλάδων τῆς κρατικῆς μηχανῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀπερδεύνα τὰς δυνάμεις της. Ἀλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐν περιπτώσει νεφανίσεθη κατόπιν καὶ ἡ Γερμανία, μὲ ἔλλειμμα 20 ἑκατομμυρίων μποῦσελ, σὐτὴ δὲμως δὲν ἐπιδόλαβε νὰ προβῇ εἰς ἀγορᾶς, Καὶ ἤδη ἡ κακὴ ἐσοδεία ἀφ' ἑνὸς καὶ οἱ ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι εἰς σίτον τῶν δύο ἀνωτέρω κρατῶν, συντελοῦν ὥστε νὰ δημιουργήται πρόβλημα σίτου διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

«προσπαθειῶν» ἐπικινδύνων διὰ τὸ κράτος. Τότε ἀπαιτεῖ ἡ Γκεστάπο ἐλευθερίαν δράσεως. Ἡ Διεύθυνσις τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας θεωρεῖ ὡς ἐπικίνδυνον εἰς τὸ Κράτος» πᾶν, ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ συνεπάγεται κίνδυνον δι' αὐτό. Ὁ κύκλος δθεν εἶναι πολὺ εὐρύς. Ἀνεκαλέσθη προσσασίας, λέγει ὁ Μπέστ ὅτι ἐν τῷ κράτος ἐν τῇ ἐξωτερικῇ του ἐμφανίσει, ἀλλὰ «ἡ ζητήματα τῶν ἀρχηγῶν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς ἰδέας.

Ἡ μυστικὴ πολιτικὴ ἀστυνομία θεωρεῖ ὡς παρακινδυνευούσας τὰς ἀκολούθους ἀξίας (ἀγαθὰ) τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποῖων ἐπαγρυπνεῖ. Τὴν διακυβέρνησιν καὶπὸκοδόμησιν τοῦ Κράτους διὰ τρομοκρατικῶν μέσων καὶ ἀναστρεπτικῶν ἐπιδιώξεων. Τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν διὰ κατασκοπείας καὶ (διὰ πνευματικοῦ ἢ τεχνικοῦ) σαμοτάζ, τὴν δλότητα τοῦ λαοῦ καὶ τὸ φρόνημα δι' ἀποσυνθέσεως, τὴν λαϊκὴν ὑγείαν καὶ ἀγνότητα τοῦ αἵματος, δι' ἠθικῆς διαφθορᾶς ἢ καταιγιζύνης τῆς φυλῆς καὶ τέλος τὴν ψυχικὴν διαγηγηρίασιν τοῦ λαοῦ δι' αἱ ρέσεων. Ὁ Δρ Μπέστ προσθέτει ὅτι τὰ ἀνωτέρω δὲν ἀποτελοῦν ἐλλείλληρον τὸν κατάλογον τῆς ἀκτίνος δράσεως τῆς Γκεστάπο, διότι δὲν δύναται τις νὰ προΐδῃ, εἰ πράγμα τὸ μέλλον θὰ ἠδύνατο νὰ καταστῇ ἐπικινδυνον εἰς τοὺς ἡγέτας τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ λαοῦ. "Οθεν οὐδὲν ὅριον εἶς τὴν δράσιν τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας. Πόνε καὶ που ἐπεμβαίνει ἡ Γκεστάπο;

Πρὸ παντὸς ἐπιτηροῦνται διαρκῶς ἐκεῖνα τὰ πρὸσωπα, τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστὰ ὡς ἐχθροὶ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα, περὶ τῶν ὁποίων δι' ἄλλους λόγους ὑποτίθεται, ὅτι δύνανται ἐχθρικῶς πρὸς τὸ κράτος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρατηρεῖ ὁ Δρ Μπέστ, ὅτι ἐν Γερμανίᾳ οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ὑπάρχουν καὶ μετὰ τὴν νίκην καὶ ἐπικράτησιν τούτου, καὶ ἐν μέρει δὲν παρρηγήθησαν τῶν προτέρων των ἐχθρῶν. Δρᾶσι παρανόμως καὶ συνωμοτοῦν περαιτέρω κατὰ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Πρόκειται περὶ ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἄλλοτε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔβρων εἰς μαρξιστικὰ κόμματα. Ἄλλοι ἀνέπαλαι τοῦ πολιτεύματος καταπολεμοῦν τοῦτο ὑπὸ διαφόρους κεκαλυμμένας μορφάς, αἱ ὁποῖαι ἐξωτερικῶς φαίνονται νόμιμοι. Ἐὰν τὰ ἐξαφανισθοῦν ἐξῶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ κράτους, πρέπει νὰ παρακολουθῆται καὶ ἐπιτηρῆται ἡ ζωὴ τῶν πολιτῶν ὑπὸ πάσαν ἔποψιν. Πρέπει νὰ κατανοηθῇ ἀαθὲς ἡ σημασία, ἥτις τὴν πνευματικὴν τάσεων τῆς ἐποχῆς. Τὸ πεδὶον δράσεως τῆς νεωτέρας πολιτικῆς ἀστυνομίας εἶναι κατὰ πολὺ εὐρύτερον τοῦ καθαρῶς ἀστυνομικοῦ τοιούτου. Ἡ πολιτικὴ ἀστυνομία πρέπει νὰ διαθέτῃ σῶμα ἐξ εἰδικῶν μὲ εὐρεῖαν μόρφωσιν. Ὁ Δρ Μπέστ λέγει. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψ τοῦ οὐχὶ μεγάλου σώματος τῆς εἰδικῶν τῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας, πῶς θὰ ἠδυνατὸν νὰ ἐνεργοῦνται ὑπ' αὐτὰς τὰς ἀμύνας κατὰ τόπους καὶ ἐπὶ τῶν διαφόρων πεδίων τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως; Περὶ ἐπ' ἀμιδῇ πρακτόρων καὶ κατασκόπων (μυστικῶν ἀστυνόμων) δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος. ἀφ' ἑνὸς διὰ λόγους οἰκονομικοὺς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἔνεκα τοῦ χαμηλοῦ ἠθικοῦ ἐπιπέδου τῶν τοιούτων στοιχείων. "Οθεν ἡ διεύθυνσις τῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας ἐπιδιώκει τὴν ἐκουσίαν συνεργασίαν, ἔλων τῶν λαϊκῶν τάξεων, τῶν συναισθανομένων τὴν εὐθύνην των.

Ταύτην τὴν δδὸν ἠκολούθησαν ἤδη ἐπιτυχῶς καὶ δὶ πρὸκπάντων διὰ τῆς συνεργασίας μετὰ τῆς ὑπηρεσίας ἀσφαλείας τοῦ Φύρερ τοῦ Ράϊχ, τῆς SS, τῆς μόνης πολιτικῆς ὑπηρεσίας ἀγγελῶν τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Ἡ προαναφερθεῖσα ὑπηρεσία ἀσφαλείας εἶς ἓν συμπεφυκὸν πάντως οἱ Ἐθνικοσοσιαλισταί, ἀποελεῖ, ὅπως λέγει ὁ Δρ Μπέστ, τὴν γέφυραν ἀπὸ τοῦ εἰδικοῦ σώματος τῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας πρὸς ἐκείνας τὰς δυνάμεις ὁλοκλήρου τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ, αἱ ὁποῖαι ἀναγνωρίζουσαι τὸ καθεστὼς εἶναι πρόθυμοι πρὸς συνεργασίαν. Καὶ τοῦτο μὲ τὸν τ